

Sahabeyi, Allah ve Resulü Katında Değerli Kılan Özellikler

Zorluklara Göğüs Germeleri

Abdurrahman b. Avf (radiyallahu anh) anlatıyor: İslâmiyet, zor ve çetin şartlar altında geldi. Bizler, güzeller güzeli İslâm'a bin bir sıkıntı içinde sahip çıktık. Allah Resûlü ile, Mekke'den çıkıp hicret ettik. Terakkimiz ve muvaffak olmamız, hicretle başladı. Yine, Allah Resûlü ile beraber Bedir Harbi'ne çıktık. O zamanki cemaatimizin durumu, âyetle şöyle beyan edilmişti: "(...) Müminlerden bir kısmı savaşmak istemiyordu. Gerçek apaçık meydana çıktıktan sonra bile, onlar bu hususta seninle münakaşa ediyorlardı; sanki gözleri göre göre ölüme sevk ediliyorlardı. Allah iki topluluktan birine sizi galip kılacağını vadettiğinde, siz silahsız olan topluluğun (kervanın) sizin olmasını arzu ediyordunuz." (Enfal, 8/ 5-7) Silahsız kervandan kasıt, Kureyş kervanıdır. Cenab-ı Hak, bize bu savaşta muvaffakiyet lütfetti ve bütün hayırlara, güçlükler içinde kıvranarak ulaştık.

Sahabenin İlahi Buyruklara Kayıtsız Şartsız İtaat Etmesi

Utbe b. Abd es-Sülemî anlatıyor: Allah Resûlü (sallallahu aleyhi ve sellem), ashâbına "Kalkın, haydi savaşın." dediği zaman onlar: "Evet yâ Resûlallah. Biz, İsrailoğullarının 'Sen ve Rabbin gidin, savaşın; bizler burada oturuyoruz! ' dediği gibi demeyeceğiz. Fakat biz: 'Sen ve Rabbin savaşın ey Muhammed, biz de bu savaşta sizinle birlikteyiz. ' diyeceğiz."

Sahabenin, Gerçek Şerefi Allah'ın Dinine Mensup Olmada Araması

Târik b. Şihâb anlatıyor: Hz. Ömer (radiyallahu anh), Şam'a gitmişti. Onun yanında, Ebû Ubeyde b. Cerrah (radiyallahu anh) da bulunuyordu. Bataklık ve sulak bir yere gelince, Hz. Ömer devesinden indi, ayağındaki pabuçları çıkardı ve omzuna aldı. Devesinin yularını çekerek suya girdi. Ebû Ubeyde: "Ey Müminlerin Emîri! Ne yapıyorsun sen, bu davranış sana yakışır mı? Ayakkabılarını çıkarıp omzuna atıyor ve devenin yularını çekerek bataklığa dalıyorsun! Şam eşrafının seni bu vaziyette görmesi hiç şık olmaz!" dedi. Hz. Ömer: "Vah vah, eğer bu lafı senden başka biri söyleseydi; onu, ümmet-i Muhammed'e ibret olsun diye cezalandırırdım! Bizler, zillet içinde bir kavimdik. Allah, İslâmiyet'le bize şeref bahsetti. Eğer biz Allah'ın şeref bahsettiği İslâm'ın dışındaki birtakım basit şeylerden şeref umarsak, Allah bize verdiği şerefi geri alır ve tekrar bizi zelil kılar!" Diye karşılık verdi.

Sahabenin İhlaslı Olmaları ve Ahireti Kazanma Peşinde Koşmaları

Ebû Abdete'l-Anberi (radiyallahu anh) anlatıyor: Müslümanlar Medâin şehrini fethedip de ganimetleri toplayınca, bir adam elinde bir misk kutusu ile çıkageldi ve kutuyu ganimet toplamakla görevli şahsa teslim etti. Görevlinin yanındakiler: "Böylesini hiç görmedik. Bunun gibi veya buna benzer bir ganimet hiç gelmedi şimdiye kadar! Yoksa diğer miskleri kendine ayırıp aldın mı?" dediler. Adam şöyle dedi: "Vallahi, eğer bende Allah'a iman olmasaydı, bunu size getirip teslim etmezdim!" Bunu duyunca, adamın önemli biri olduğunu sezdiler ve: "Sen de kimsin?" diye sordular. Adam, "Hayır, kim olduğumu söylemem. Eğer söylersem, belki beni methedersiniz. Bunu başkaları da duyarsa, beni gözlerinde aşırı büyütebilirler. Ama ben Allah'a hamd ederim ve onun vereceği sevaba razıyım." dedi. Adamın peşine birini taktılar ve onu takip ettirdiler. Onun arkadaşlarına ulaştılar ve hakkında soru sordular. Neticede bu zatın, 'Âmir b. Abdi Kays' olduğunu öğrendiler.

Sahabenin Kuran Okuyarak ve Duaya Devam Ederek Allah'tan Yardım Dilemeleri

Zeyd b. Eslem (radiyallahu anh) anlatıyor: Hz. Ömer, Mısır'ın fethi gecikince Amr b. el-As'a (ra) şu mektubu yazdı: "Mısır'ı fethetme konusunda, ağır davranmanıza ve şimdiye kadar fethedememenize hayret ediyorum. Yıllardır, orada mücadele ediyorsunuz. Bunun tek sebebi, ruhlarınızı dünya muhabbetinin kaplaması olmalıdır. Allah, bir cemaate niyetlerindeki samimiyete bakarak yardım

eder. Sana dört adam gönderdim. Bunların her birinin, bin asker kuvvetinde olduğunu bilmeni isterim. Tabii, onlar da oraya gidince değişmezlerse! Bu mektubum sana ulaştırıldığı zaman, askerlerini topla ve onlara hitap et. Onları sabır ve ihlasla düşmana karşı mücahedeye teşvik et. Gönderdiğim dört komutanı askerlerin önüne geçir ve orduna, tek vücut hâlinde düşmana hücum etmelerini emret. Zaman olarak da, cuma günü, güneşin tam ortada olduğu vakti kolla. Çünkü o vakitler, Allah'ın rahmetinin indiği ve duaların kabul edildiği anlardır. Askerlerin Allah'a yalvarsınlar ve düşmanlarına karşı Allah'tan yardım dilesinler." Bu mektup Amr'a ulaşınca, Amr askerlerini topladı ve gelen dört kişiyi de çağırıp, onları askerlerin önüne geçirdi. Herkesin abdest alarak iki rekât namaz kılmasını ve Allah'a yönelerek ondan yardım istemesini söyledi. Neticede Allah, Müslümanlara zaferi ihsan etti.

Sahabe Düşmanlarının Sahabe Hakkında Söyledikleri

Ebu'z-Zehra el-Kuşeyrî anlatıyor: Hirakliyas, Kostantiniyye'ye doğru sefere çıkmıştı. Hirakliyas, Müslümanların esaretin den kaçıp gelen bir Rum'a: "Bana Müslümanlar hakkında bilgi ver." dedi. Adam: "Sana, onları gözlerinle görmüş gibi anlatacağım. Onlar, gündüzleri at sırtında mücadele ile meşguldürler, geceleri de ibadet ederler. Yol üzerinde yedikleri şeylerin ücretini verirler. Bir yere girince, muhakkak selam verirler. Düşmanlarını alt edinceye kadar sebat ederler." Herakliyas: "Bu sözlerin doğru ise; onlar, ileride şu bastığım yerleri dahi ele geçirirler." dedi.